

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Sluttelig skal jeg bemærke, at man har fundet en Løsning paa Problemet om Rigsdagens Indseende med hele denne ekstraordinære Lovgivning paa den Maade, at det for det første er fastslaaet, at der skal ned sættes et særligt Udvalg, som vælges efter Reglerne i Grundlovens § 45. Dette 15 Mandes Udvalg skal stadig modtage Redegørelser fra Ministeren om hele Administrationen af alle disse Forhold, der er af saa afgørende Betydning for hele vort økonomiske Liv. Endvidere er der indsat den Bestemmelse, at saafremt det er muligt at gennemføre en Foranstaltning ved Lov, uden at der derved sker Skade med Hensyn til de tilsigtede Formaal, saa skal en saadan Foranstaltning forelægges for Rigsdagen til Vedtagelse eller Forkastelse. Hvis vedkommende Minister er i Tvivl om, hvorvidt der vil kunne ske Skade herved, bør han raadføre sig med det før omtalte Udvalg. Loven foreslaas forlænget indtil Nytaar.

Idet jeg i øvrigt henviser til den af Folketingsudvalget afgivne meget fyldige Betænkning, tillader jeg mig hermed at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting. Jeg tror, at man maa tillægge det en betydelig Vægt, at denne Lov, der har saa afgørende Betydning for hele Erhvervslivet, samler en saa bred Tilslutning som mulig. De Forhandlinger, vi har ført i Folketingsudvalget, har gjort en saadan bred Tilslutning mulig i Folketinget, og det er mit Haab, at et lignende Resultat vil kunne opnaas i det høje Landsting.

Eiler Jensen: Det er rigtigt, som den højtærede Handelsminister siger, at det er et omfattende Materiale, der er blevet forelagt til Gennemgang, men det virker betryggende, naar man ved, at dette Materiale er Resultatet af den meget gennemgribende Behandling, som har fundet Sted i det andet høje Ting. Som man kan se af Betænkningen, har der været afholdt en lang Række Møder baade i hele Udvalget og i et senere nedsat Underudvalg. Man har endog henvist andre Lovforslag til Udvalget, Lovforslag, som endnu ikke er færdigbehandlet af Udvalget og for saa vidt ikke vedrører det.

Vareforsyningsloven, som den populært kaldes, har nydt Fremme i det andet høje Ting i Gaar ved Tilslutning fra de 4 store Partier, og det skyldes naturligvis de Resultater, der er opnaaet ved den omtalte gennemgribende Behandling, at vort Parti i dette høje Ting fuldt og helt kan tiltræde Lovforslaget, som det foreligger.

Der er af Ministeren foretaget en Gennemgang af de vedtagne Ændringer i den gældende Lov, saa det er ikke nødvendigt for mig nærmere at komme ind paa de respektive Punkter. Vi har i vort Parti lagt Mærke til og hæftet os ved, at man har bibeholdt Muligheden for de paagældende Ministre for at kunne træffe Foranstaltninger paa Omraader, der henhører under Fiskeriministeriet, Landbrugsministeriet og Ministeriet for Byggeri og Boligvæsen.

Vi har set, at de Bemyndigelser, som Loven giver Handelsministeren, har til Formaal at sætte Ministeren i Stand til at træffe de nødvendige Foranstaltninger under de herskende ekstraordinære Forhold med Hensyn til for det første vore Betalingsforhold til Udlandet, for det andet Sikring af Landets Forsyning med Varer, og for det tredje en ligelig Fordeling af de forhaandenværende Varebeholdninger.

Vi har ligeledes fæstet os ved, at det, som det fremgaar af Betænkningen, er en naturlig Forudsætning, at man tilstræber og forbereder at vende tilbage til normale Forhold saa hurtigt, som der er nogen menneskelig Mulighed for det.

Der bliver i Henhold til Bestemmelsen om Nedsættelse af et fast Udvalg, valgt i Henhold til Grundlovens § 45 til at følge Lovens Administration, ogsaa Lejlighed for dette høje Ting til at følge Administrationen.

Der er naturligvis fra alle Sider Enighed om, at den nødvendige Regulering af vort Erhvervsliv bør tilrettelægges saa smidigt som muligt, at overflødig Administration skal undgaas. Ikke mindst fra Arbejderbevægelsens Side har man samtidig lagt Vægt paa, at Importordninger og Forordninger lægges saaledes til Rette, at der i det Omfang, det er muligt, aabnes Adgang for en vis Konkurrence inden for de forskellige Erhvervsomraader. Desværre synes de talrige Branchesammenslutninger her ofte at være mere interesserede i at bevare de saakaldte gamle Kanaler end i i Praksis at søge at naa frem til den Frikonkurrence, som man i Teorien er saa ivrig Tilhænger af. I den Forbindelse kan jeg henvise til Underbilag 24 til Bilag 6 i den omfangsrige Betænkning, som Folketingsudvalget har afgivet. Her gives Udtryk for de forskellige Interessesgruppers Indstilling til Princippet „Varen følger Mærkerne“, det Princip, hvorefter samtlige de politiske Partier tidligere sluttede op. Jeg tillader mig kort at citere:

„Efter Handelsministeriets hidtidige Erfaringer (i Særdeleshed Forhandlingerne med Hensyn til Margarine og Sæbe samt Kaffe) bestaar der hos Industrien og